

Jes Lunde (SF):

Finansministeren var lidt ked af kritikken af, at der skulle være forskellige vurderinger i finansministerens fremsættelsestale og i Det Økonomiske Sekretariats seneste konjunktur-oversigt.

Jeg vil da gerne medgive, at tallene stort set er ens. Det er rigtigt, at skønnet for arbejdsløsheden næste år er 265.000 i begge tilfælde. Det er højere hos andre kilder, f.eks. Det Økonomiske Råd, men nuvel, inden for regeringen er der da konsistens. Der er det 265.000, man gætter på, og tilsvarende for betalingsbalanceudviklingen.

Men vurderingen af betydningen af disse tal, vurderingen af fremtidsperspektiverne er utrolig forskellig i fremsættelsestalen og i konjunkturoversigten. I fremsættelsestalen fik, som jeg nævnte i min første tale her, finansministeren betalingsbalanceproblemet tryllet væk til at være nye udfordringer, og sådan nogle er jo altid rare at have, det er ligefrem stimulerende. Men i Det Økonomiske Sekretariats konjunkturoversigt var der et helt andet syn, et sortsyn. Der sagde man, at balanceproblemet var skærpet, situationen var værre end nogen sinde.

Det synes jeg er en markant forskellig vurdering af situationen, og jeg er desværre mest tilbøjelig til at give Det Økonomiske Sekretariat ret i dets vurdering. Det er også derfor, vi i SF mener, at det er nødvendigt at få lagt den økonomiske politik om. Det er nødvendigt at finde andre løsninger end dem, regeringen uden ordentlige resultater har forsøgt sig med nu i fem år.

Når finansministeren til slut sagde, at det, der er vigtigt her, ikke er at få gennemført en Folketingts finanslov i stedet for regeringens, men at få en ansvarlig finanslov, der kan være med til at løse ubalanceproblemerne, vil jeg sige, at det er der flere måder at gøre på, og der er nogle markante politiske uenigheder, som vi også skal have afprøvet i forbindelse med denne finanslov. Derfor er det interessant for os at undersøge, om vi kan finde et alternativt flertal, som vil være med til at rette op på denne finanslov. Vi er meget optaget af i efteråret at undersøge, om vi kan skaffe os et sådant flertal.

Jeg tror godt, jeg kan love finansministeren både på SF's vegne og de eventuelle andre partiers vegne, at økonomisk har finansministeren ingen grund til bekymring. Vi skal nok sørge

for, at de ændringsforslag, som vi kommer med, og dem, der eventuelt bliver opnået enighed med Socialdemokratiet og De Radikale om, bliver afstemt og sikrer, at de samlet får en gunstig virkning på beskæftigelse, statsfinansier og betalingsbalance.

Den økonomiske tryghed kan finansministeren godt føle, men politisk er der selvfølgelig grund til for finansministeren at følge stor utryghed, hvis det lykkes for os at finde det flertal. Bl.a. af den grund vil vi lede efter det.

Behnke (FP):

Jeg takker finansministeren for hans svar og vil starte i den ende, hvor finansministeren mener, at regeringen gør meget for at stramme styringen af den offentlige sektor. Jeg er heller ikke i tvivl om, at den store offentlige sektor bliver styret stramt, men åbenbart ikke stramt nok. Den offentlige sektor udgør stadig væk over 60 pct. af bruttonationalproduktet, og det er efter vores mening alt, alt for meget og en af årsagerne til, at landets økonomi er så dårlig, som den er.

Når vi i Fremskridtspartiet betegnede forslaget til finanslov som et valgoplæg, var det med venligt hensyn til de over 4 mia. kr., der stod på budgetreguleringskontiene. Intet er vel mindre rart end at skulle gå ud i en folketingsvalgkamp, når man har sat navne på besparelserne. Så er der 900.000 offentligt ansatte, som ved, at det er nogle af dem, det måske går ud over, og så vil tilbøjeligheden til at stemme på en borgerlig regering måske ikke være så stor.

En anden ting er, at der i den noksom omtalte budgetredegørelse fra oktober måned er en hel side, der opregner de steder, hvor der for 1987 vil blive budgetoverskridelser for de forskellige ministerier. Hvis der ikke meget hurtigt kommer navn på besparelserne og budgetreguleringerne for 1988, vil man måske også i 1988 blot ende i budgetoverskridelser.

Finansministeren ville gerne give udtryk for, at budgetredegørelsen her fra oktober måned betegnede en gunstigere finanspolitisk situation. Det er da også korrekt, men hvor er det, der for alvor er en gunstigere finanspolitisk situation? Det er alene på grund af forøgede skatteindtægter. Sagt på en anden måde: Den danske befolkning vil blive skatteplyndret endnu mere, end man før havde regnet med, og det synes vi er en kedelig finanspolitisk forbedring.